

عنوان مقاله:

اثر بخشی گروه درمانی با رویکرد تحلیل ارتباط متقابل بر رضایت زناشویی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم تربیتی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مریم عظیمی فرد - گروه مشاوره، واحد قوچان، دانشگاه آزاد اسلامی، قوچان، ایران

حمید نجات - گروه مشاوره، واحد قوچان، دانشگاه آزاد اسلامی، قوچان، ایران

خلاصه مقاله:

این تحقیق از تحقیق های شبه آزمایشی از نوع گروه کنترل نابرابر (طرح پیش آزمون- پس آزمون) است که با هدف بررسی اثربخشی گروه درمانی با رویکرد تحلیل ارتباط متقابل بر رضایت زناشویی در شهر مشهد انجام شده است. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه زوجینی است که به دلیل اختلافات زناشویی به مرکز مشاوره اداره آموزش و پرورش ناحیه دو شهر مشهد در بازه زمانی 1393/11/1 لغایت 1393/12/15 مراجعه کرده اند، می باشد که 20 زوج به صورت داوطلبانه ثبت نام نمود، به طور داوطلبانه در 2 گروه آزمایش (10 زوج) و کنترل (10 زوج) گمارده شدند. ابزار مورد استفاده در این پژوهش، پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ (Enrich) بود. آموزش مبتنی بر تحلیل ارتباط متقابل طی 10 جلسه 2 ساعته بر روی گروه آزمایش اجرا شد و به گروه کنترل هیچگونه آموزش خاصی ارائه نگردید. در پایان، از هر دو گروه پس آزمون گرفته شد. نتایج نشان داد که گروه درمانی به شیوه تحلیل ارتباط متقابل بر رضایت زناشویی آزمودنی ها تأثیرگذار است ($p < 0/05$).

کلمات کلیدی:

گروه درمانی، تحلیل ارتباط متقابل، رضایت زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/460175>

